

ת"פ 34232/05/18 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אורן תמיר

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 34232-05-18 מדינת ישראל נ' תמיר
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רוני אלסטר

נגד

הנאשם

אורן תמיר

ע"י ב"כ עו"ד טלי גוטליב

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1970, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי הכרעת הדין בעת הרלוונטית החזיק הנאשם ברישיון אקדח מסוג "גלוק". ביום 10.1.17 עצר יצחק כהן (להלן - **המתלונן**) את רכבו במעבר חצייה ברעננה על מנת שאשתו קלרה (להלן - **המתלוננת**) תרד מהרכב. בנסיבות אלה, התפתח דין ודברים בין המתלוננת לנאשם שעקף אותה ברכבו. היא שאלה אותו אם עדיף לדרוס מישהו מאשר לחכות שניה, ובתגובה ענה לה הנאשם "כן, זה מה שהייתי עושה". בהמשך לכך, צעק המתלונן לעבר הנאשם באנגלית "What's wrong with you?". בשלב זה, הוציא הנאשם את האקדח מהחלון שליד המושב הקדמי ליד הנהג ברכב, ואמר למתלונן, תוך שהוא מכוון את האקדח לעבר המתלונן ובנו רפאל שישב בסמוך אליו - "Do you want me to shoot? I'll shoot". לאחר מכן, נסע הנאשם מהמקום. המתלוננים, אשר קלטו את מספר לוחית הזיהוי של הרכב, התקשרו למשטרה וזו עיכבה את הנאשם לאחר זמן מה במקום עבודתו ברעננה.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען שלאחר שהתפתח דין ודברים בינו לבין המתלוננת, היה זה המתלונן שפתח את חלון רכבו, צעק עליו וקילל אותו, וכיוון שנדמה היה לנאשם שהוא יוצא מהרכב, אמר לו הנאשם שיירגע ושיש לו אקדח, ואולם הנאשם הכחיש ששלף את האקדח וכיוון אותו לעבר המתלונן.

3. בהכרעת הדין נקבע כי עדויותיהם של המתלוננים ושל בנם רפאל, אשר ראו בבירור את הנאשם מכוון את אקדחו לעבר המתלונן ובנו רפאל, מבעד לחלון תא הנוסע ברכבו, מהימנות, אמינות וקוהרנטיות, ואילו גירסת הנאשם

עמוד 1

אינה הגיונית, בלתי מסתברת וכזו שלא ניתן לתת בה כל אמון.

כך תואר כיצד ניכר במתלוננת שהעידה בהתרגשות, תוך שהיא בוכה ונרגשת מהארוע הטראומטי אותו חוותה, כאשר היא חשה פחד רב בשל העובדה שמעולם לא ראתה אקדח במציאות (פסקה 7 להכ"ד); כך תואר כיצד המתלונן חש מבוטח נוכח שליפת האקדח מולו, קפא במקומו ופחד על חייו וחיי בנו (פסקה 9 להכ"ד); וכך תואר כיצד הבן רפאל צעק לעבר הנאשם, לאחר שזה שלף את האקדח וכיוון אותו אל אביו, "מה אתה משוגע? אין שום סיבה להחזיק אקדח. תחזיר את האקדח שלך". גם הוא תיאר תחושה של הלם וחוסר אונים תוך חשש כבד לחיי הוריו (פסקה 10 להכ"ד).

מנגד, כאמור, נקבע לגבי הנאשם שגירסתו אינה סבירה, לא מתיישבת עם ההגיון הבריא והשכל הישר ואין ליתן בה אמון. לא נמצא מניע מצד המתלוננים להעליל על הנאשם עלילה זדונית אם אכן לא שלף את האקדח לעברם, כגירסתו; הנאשם לא ידע להסביר כיצד המתלוננים ידעו לתאר את האקדח אם לא ראו אותו בפועל; הסברו של הנאשם מדוע אמר למתלוננים שברשותו אקדח (כי פחד, כביכול, שבמהלך תיגרה עם המתלונן ייפול האקדח והוא ישתמש בו) לא זכה לאמון בית המשפט (פסקאות 25-28 להכ"ד).

4. בהכרעת הדין גם נקבע שנפלו מחדלי חקירה מהותיים בחקירת הארוע, כך ש"היה כפסע בין מחדלים אלה לבין זיכוי של הנאשם" (פסקה 31 להכ"ד). כך נקבע שהמשטרה לא טרחה לגבות הודעה ממאבטח בית הספר שמול שער הכניסה שלו התרחש הארוע ושהמתלוננת מסרה למשטרה שהיה עד לארוע, אך אמר לה שאינו מעוניין למסור עדות. גם שוטרת שהגיעה למקום מיד לאחר הארוע, שוחחה עם אותו מאבטח, אך נמנעה מלגבות ממנו הודעה או למסור את שמו לחוקרים, שכן אמר לה שאינו מעוניין להיות מעורב; כך גם נקבע שהמשטרה חדלה מלתפוס מצלמת אבטחה שהיתה ממוקמת מעל מעבר החצייה שעליו התרחש הארוע ולכאורה היתה מופנית לכיוון רכבו של הנאשם, וזאת חרף העובדה שהנאשם, בחקירתו במשטרה, ביקש מהחוקרים שיתפסו את סרטון האבטחה על מנת לבדוק את גירסתו.

בהכרעת הדין נדחתה בקשת ההגנה להורות על זיכוי של הנאשם בשל מחדלים אלה, תוך שנקבע שנוכח עוצמתן של הראיות שהציגה התביעה והעובדה שאשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר, לא היה במחדלי החקירה כדי לקפח את הנאשם בהגנתו או לגרום לו עיוות דין. יחד עם זאת, נקבע כי מחדלים אלה יכול ויהיו נימוק להקלה בעונש (ראה והשווה: ע"פ 1840/16 אדרי נ' מדינת ישראל (1.2.17)).

עדות אופיינית; תמצית טיעוני הצדדים

5. חברו הטוב של הנאשם, ומי שהיה שותף לצוות ההגנה בתיק, עו"ד אביאל אהרון, העיד בהתרגשות אודות אופיו הטוב של הנאשם, נסיבות חייו, תעסוקתו וקשריו החבריים עמו משך שנים רבות. הוא סיפר שהנאשם עובד כחשמלאי ומפתח בשנים האחרונות פטנט ייחודי שאין לו אח ורע בעולם. לדבריו, בגין הרשעתו בתיק קיבל הנאשם מכתב מהשגרירות האמריקאית שהוחלט לבטל לו את אשרת הכניסה לארצות הברית, עובדה שתביא בוודאות לגדיעת מפעל חייו. בהיבט האישי סיפר עו"ד אהרון שמדובר בנאשם חייכן, מאיר פנים ותמיד מושיט עזרה לחבר. עוד סיפר שבשנים האחרונות מתמודד הנאשם עם בעיה רפואית רצינית ממנה סובלת בתו בת ה-23, אשר מתגוררת יחד עמו ועם אשתו (מפאת צנעת הפרט לא אפרט; ראה תעודות רפואיות שהוגשו מיום 6.4.21 ומיום 29.4.21 - נע/1).

6. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה שעניינם שמירה על שלום הציבור ובטחוננו ושמירה על שלוות נפשם של המתלוננים. התובעת הדגישה את פוטנציאל הנזק שהיה גלום במעשיו של הנאשם. נטען כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה נע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר. נטען שלאחרונה רבו סכסוכי נהגים בכביש ויש להחמיר בענישה של מי שמאיים על משתמשים בדרך באמצעות אקדח אותו הוא מחזיק ברשיון. לאחר שלקחה בחשבון את עברו הנקי של הנאשם, מחד, ואת העובדה שכפר בביצוע העבירה וניהל משפט הוכחות, מאידך, עתרה ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם לו עתרה, כך שיוטל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, לצד קנס כספי ופיצוי למתלוננים.

התובעת הגישה פסיקה.

7. ב"כ הנאשם לא הקלה ראש במעשה בו הורשע הנאשם, אך טענה שהאקדח לא הוצמד לרקתו של המתלונן, הנאשם כיוון את האקדח לזמן קצר מאוד ונסע מהמקום מיוזמתו, לאחר שמגיעה המשטרה למקום עבודתו הוא מוסר את האקדח ומוסר את גירסתו. הנאשם כלל לא תיכנן את המעשה אלא ביצע אותו באופן ספונטאני ולאחר שהמתלוננת צעקה עליו והקניטה אותו. ב"כ הנאשם הפנתה למחדלי החקירה המהותיים שנפלו בחקירת הארוע, טענה שהם פגעו "אנושות" ביכולתו של הנאשם להתגונן, והפנתה לאמירת בית המשפט בהכרעת הדין שיש לשקול בגינם הקלה בעונש. הסניגורית עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בעבודות שרות. נוכח העובדה שמדובר באירוע חריג ביחס להתנהלותו הנורמטיבית של הנאשם עד כה, עתרה למקם עונש בתחתית המתחם. עוד טענה שעצם ההרשעה בתיק היא עונש קשה מנשוא עבור הנאשם, אשר כבר קיבל מכתב מהשגרירות האמריקאית שנשללה לו אשרת הכניסה לארצות הברית, עובדה שתקשה עליו עד מאוד לפתח את הפטנט עליו הוא עובד שנים.

8. הנאשם היה מוצף רגשית ועל כן התקשה לבטא עצמו בדברו האחרון (עמ' 68).

דין והכרעה

9. מעשהו של הנאשם חמור מאוד - **ראשית**, הוא מעל באמון שהוענק לו על ידי המדינה אשר מצאה אותו כשיר לשאת נשק ברשיון וסמכה עליו שיעשה בו שימוש אך ורק בהתאם לתנאי הרשיון, דהיינו במצבי חירום בלבד, וכל אימת שימצא בסכנת חיים, על מנת להגן על עצמו. חלף זאת, ניצל הנאשם זמיונותו של הנשק והשתמש בו כאמצעי לאיום כלפי זולתו; **שנית**, המהירות בה "גלש" הנאשם לעשות שימוש בנשק מדאיגה ומצביעה על חוסר שיקול דעת מוחלט מצדו. שליפת הנשק באה על רקע ענין של מה בכך, ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת והחלפת צעקות וקללות בינו לבין המתלונן, מצבים שכיחים שלמרבה הצער מתרחשים תדיר בכבישי הארץ, ואם בכל ארוע שכזה יתעורר חשש שמא יישלף נשק וייעשה בו שימוש - אנה אנו באים? אין, איפוא, להשלים עם בריונות בכבישים, תופעה שהפכה זה מכבר ל"מכת מדינה", נגע של ממש שיש למגר; **שלישית**, הנאשם כיוון את הנשק לעבר המתלונן ובנו אשר ישבו ברכב שלימינו, כשהטווח בין קנה האקדח לגופו של המתלונן היה קצר; **רביעית**, הנאשם ליווה את האיום באקדח גם באיום מילולי, כשדיבר בשפתם של המתלוננים (אנגלית) והטיח בו - "**אתה רוצה שאירה בך? אני אירה בך!**"; **חמישית**, פוטנציאל הנזק, אשר למרבה המזל לא התממש, היה קטלני והרסני, לו חלילה היה נפלט כדור מקנהו של האקדח שכוון לעבר המתלונן; **שישית**, הנאשם העמיד את המתלוננים בסיכון גדול כשיצר ארוע בטיחותי חמור; **שביעית**, נקל לשער את הפחד הרב והאימה שאחזו במתלוננים, כפי שהעידו מעל דוכן העדים, כאשר המתלונן ובנו רואים את קנה

האקדח מכוון לעברם, מטווח קצר, ואילו המתלוננת, אשר עמדה בין שני כלי הרכב, במגמה אחורנית, צפתה במתרחש לנגד עיניה.

10. יחד עם זאת, ומנגד, יש להביא בחשבון גם את הנסיבות הבאות - הארוע לא היה מתוכנן, אלא היה ספונטני וארך מספר שניות בלבד; הנאשם לא יצא מרכבו, נותר לשבת בו ולא הסלים את הארוע, אלא נסע מהמקום; הנאשם לא דרך את הנשק ולא הצמידו לראשו של המתלונן, אלא הפנה את האקדח לעברו מתוך רכבו.

11. הערכים החברתיים המוגנים בעבירת האיומים, בהיבט של איום בנשק (אף אם הוחזק ברשיון), ידועים ומוכרים ועניינם שמירה על שלום הציבור ובטחונו; שמירה על שלוות חייהם של המתלוננים; מניעת מעשי פזיזות ורשלנות בנשק או שימוש בנשק באופן שאינו הולם או מסכן.

בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בסיכון שיצר המעשה, בפוטנציאל הנזק ובתחושות המתלוננים, כמפורט לעיל, נראה שמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים **לא היתה קלה**.

12. כידוע, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת איומים גמישה ומנעד הענישה רחב, זאת נוכח העובדה שעבירת האיומים היא בעלת "רקמה פתוחה" ויכולה להתגבש באמירת מלל מאיים או בהתנהגות מאיימת. בשל נסיבותיו המיוחדות של הארוע - איום באמצעות אקדח המוחזק ברשיון - בחרתי לאזכר פסיקה הדומה בנסיבותיה למקרה דנן -

ת"פ (שלום י-ם) 40812-06-10 **מדינת ישראל נ' קאיד אבו סביח** (26.5.14) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים, בכך שבאתר במעלה אדומים, בו עבד כמאבטח, הרים את רובה העוזי שהחזיק ברשיון לעבר המתלונן, כשהוא טעון, זאת לאחר שהמתלונן הגיע למקום עם בני משפחתו ברכבו, ניסה לעבור את שער הכניסה לאתר, ובינו לבין הנאשם התפתח ויכוח. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל. הוא דחה את בקשת ההגנה להימנע מהרשעתו של הנאשם בדיון, אך גם נמנע מלגזור עליו תקופת מאסר לריצוי בעבודות שרות, כעתירת התביעה. לבסוף, נגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי לצד קנס כספי.

ת"פ (נתניה) 43585-01-12 **מדינת ישראל נ' ולרי קרשב** (22.4.13) - הנאשם, כבן 53, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים, בכך שבהיותו בגילופין הגיע לחצר בית ספר בה שיחקו קטינים, שלף אקדח שהחזיק ברשיון ואיים באמצעותו על אחד הקטינים, ואז רדף אחריו. בית המשפט גזר עליו עונש של מאסר על תנאי לצד התחייבות להימנע מעבירה דומה, תוך שהוא דוחה בקשת ההגנה להימנע מהרשעתו של הנאשם בדיון.

ת"פ (שלום ב"ש) 11535-06-10 **מדינת ישראל נ' חי כהן** (19.1.11) - הנאשם, כבן 43, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים לאחר ששלף אקדח שהוחזק על ידו ברשיון, הכניס לתוכו מחסנית, דרך אותו וכיוונו לעבר המתלונן, על רקע חשדו כי הלה קשור לאדם אחר שחייב לו כסף. בהתחשב בהודאתו, בעברו הפלילי הנקי ובתסקיר החיובי שהוגש בעניינו גזר עליו בית המשפט עונש של מאסר על תנאי לצד התחייבות להימנע מעבירה.

ת"פ (שלום חדרה) 1133/07 **מדינת ישראל נ' צביקה מנשירוב** (13.7.08) - הורשע הנאשם בעבירת איומים בכך שאיים על המתלונן באמצעות אקדח צעצוע שהצמיד לראשו, ללא כל התגרות מצדו, ועל רקע היותו בגילופין. בגזר הדין הדגיש בית המשפט שאין הבדל בין אקדח ממש לבין אקדח צעצוע מבחינת השפעת האיום והטלת האימה על הקורבן (שאינו יודע כי אין מדובר באקדח אמיתי). יחד עם זאת, בשל הודאתו של הנאשם בעבירה, היותו נעדר עבר פלילי והעובדה כי מאז האירוע הפסיק לצרוך אלכוהול, גזר עליו בית המשפט מאסר על תנאי, פיצוי כספי והתחייבות, לצד פיקוח בצו מבחן למשך שנה.

ת"פ (שלום ת"א) 3322/09 **מדינת ישראל נ' אלון כהן** (29.9.09) - הנאשם הורשע בעבירת איומים, בכך שאיים על המתלונן באמצעות אקדח שהחזיק ברשיון, על רקע סכסוך חניה. בית המשפט התחשב בכך שמדובר באדם מבוגר, נורמטיבי, ללא עבר פלילי וגזר עליו מאסר על תנאי לצד קנס כספי.

ת"פ (שלום י-ם) 6014/07 **מדינת ישראל נ' גריגורי כוגן** (18.4.12) - הנאשם, אדם מבוגר נעדר עבר פלילי, הורשע על כך שאיים עם אקדח שלוף על שכנתו, עת יצאה לחצר השכונה עם כלבה כדי לאפשר לו לעשות צרכיו. בית המשפט גזר עליו עונש של מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

רע"פ 106/08 **מולטו צקול נ' מדינת ישראל** (13.1.08) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים ומעשה פזיזות ורשלנות. על פי העובדות, על רקע ריב שהתפתח בין הנאשם לבין נהג מונית, שלף אקדח, דרך אותו וכיוונו לראשו של הנהג. בית משפט השלום גזר עליו, בין היתר, 10 חודשי מאסר. במסגרת ערעור שהוגש על גזר הדין הפחית בית המשפט המחוזי (ברוב דעות) את עונש המאסר ל-8 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

13. נוכח הערכים החברתיים המוגנים בעבירה, מידת הפגיעה בהם, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות לבין 12 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

14. אין בענייננו שיקולי שיקום או שיקולי החמרה מטעמים של שמירה על שלום הציבור. על כן, יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

את עונשו של הנאשם החלטתי למקם בתחתית המתחם. זאת מן הנימוקים הבאים -

א. הנאשם כבן 51, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, וזו לו הסתבכותו היחידה עם החוק.

ב. הנאשם, איש משפחה, מתפקד באופן נורמטיבי, עובד כחשמלאי, מפתח פטנט בתחום החשמל, עובדה המעידה על חריצות, התמדה ויכולת.

ג. לנאשם נסיבות משפחתיות מורכבות, בהיבט של מחלתו של בתו, והוא נאלץ להתמודד עם קשיים לא מבוטלים, אשר ודאי משפיעים על מצב רוחו תפקודו, כמו גם העובדה שהוא נדרש להיות זמין לבתו, יחד

עם אשתו (נע/1).

ד. כאמור, בתיק מחדלי חקירה מהותיים שאף אם לא הובילו, בסופו של יום, לזיכוי של הנאשם, הרי שיש בהם כדי להביא לאי מיצוי הדין עמו.

ה. חלוף הזמן - מאז הארוע (ינואר 2017) חלפו כמעט 5 שנים והנאשם לא שב להסתבך בפלילים.

ו. מנגד, הנאשם כפר בביצוע העבירה, לא נטל אחריות וניהל משפט הוכחות. כמובן שזוהי זכותו, אך הוא אינו זכאי להקלה בעונש כמי שמודה ועוזב. בכפירתו, נמנע הנאשם מלברר ולבחון לעומק את הסיבות שהביאו אותו לפעול כפי שפעל, ואף נמנע מלהסתייע בגורם טיפולי, כשרות המבחן, כשיתכן שהיה מקנה לו כלים בעזרתם יוכל להימנע מלהגיע לסיטואציות דומות.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות ובהסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את העונש בבית איזי שפירא, רעננה, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר לפי חוק העונשין.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 1.2.22 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.

מובהר לנאשם כי במידה ולא יישמע להוראותיו של הממונה על עבודות השרות או יפר נהליו, יהא מוסמך הממונה על עבודות השרות להורות על הפקעת העונש והנאשם יישא ביתרת עונשו במאסר ממש.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים (ע"ת 1-3) בסך 1,500 ₪, לתשלום עד ליום 15.2.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ב, 17 נובמבר 2021, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד שלומי גרינבוים, הנאשם ובא-כוחו.